

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXIV.
12. března 1997

Číslo
1

Hospodaření města v roce 1996 * Z jednání zastupitelstva * Policie hlásí * A ještě městská policie * Poznámky k městské policii * Jen upřesnění * Hokejové mládí * Zahrádkářství na Novobydžovsku — 1. část * Aby se nezapomnělo — seriál Zd. Smutného * Za starých časů — druhá část vzpomínek Ing. J. Provazníka * Nohejbal v Sokole * Soutěž dětských recitátorů * Pozvánky * Inzerce * Z naší matriky

STAVEBNÍ PROMĚNY MĚSTA

V roce 1996 byla zahájena na ZŠ Klicperova půdní vestavba, která byla dokončena do prázdnin a od nového školního roku 1996/97 začala sloužit žákům i jejich učitelům. Byl využit stávající půdní prostor nad tělocvičnou, který poskytl zajímavý a netradiční učební prostor pro výuku výtvarné výchovy. Bylo nutné provést vložení ocelové stropní konstrukce pro novou podlahu. Následovalo rozdělení dispozice příčkami, zřízení nového bezpečného přístupového schodiště a samozřejmě nezbytné sociální zařízení. Uvolněním prostoru I. patra mohly být zřízeny další dvě učebny.

V MŠ Palackého byla dokončena půdní vestavba, které předcházela rekonstrukce a části stropních konstrukcí posledního podlaží. I zde vznikly zajímavé prostory třídy, herny, sociálního zázemí a feditelny.

Byla dokončena oprava vnějšího pláště budovy radnice ve dvorní části, při které byly vyměněny nosné

konstrukce dochovaných pavlačí. Od roku 1996 sídlí Hasičský záchranný sbor v našem městě v novém objektu v ulici Bratří Mádlů, který vznikl nástavbou stávajících garáží. Do loňského roku měli hasiči tak říkajíc garáže z ruky, neboť sídlili v Palackého ulici na dvoře Technických služeb.

Byla zahájena obnova ohradní zdi židovského hřbitova, který je významnou kulturní památkou. Byla provedena rekonstrukce a výměna některých schodišť ve věži kostela sv. Václava včetně očištění všech dřevěných konstrukcí a jejich chemického ošetření. Kostel sv. Jakuba na Metličanech začíná dostávat konečnou podobu díky barevnému nátěru fasády, který by měl být dokončen v letošním roce. Rovněž bude dokončena rekonstrukce bytového domu Korneliova, kde získá nový domov 17 rodin. V penzionu pro důchodce čeká 30 bytových jednotek pro nové nájemníky (23 bytů 1+1, 7 bytů 2+1) zázemí CSPS,

prostor prodejny, kadeřnictví a ordinace lékaře. Situace na stavbě do loňského září byla velice složitá, stavba se dostávala do skluzu. Změna ve vedení dodavatelské firmy znamenala obrát k lepšímu a 20. 2. 1997 proběhlo kolaudační řízení. Ale je nutné odstranit některé nedostatky společně s projektantem a dodavatelem stavby, zajistit obsluhu výtahů a kotelny a dokončit venkovní úpravy — parkoviště, chodníky, terénní a sadové úpravy.

* * *

Na závěr zbývá popřát všem, kteří naleznou nový domov — ať už v Korneliově ulici, nebo v penzionu — hodně zdraví, štěstí a hlavně dlouhá a spokojená léta prožitá v jejich novém domově.

Antonín Vojta,
investiční technik

HOSPODAŘENÍ MĚSTA V ROCE 1996

Hospodaření města za uplynulý rok skončilo po finančním vypořádání se zůstatkem peněžních prostředků Kč 2,545 tis., při splnění příjmů na 111,5 % a čerpání výdajů v rozpočtu upraveném na 106,3 %.

Naplnění příjmů, na jejichž tvorbě se podílí jednak Finanční úřad svými daňovými příjmy, tak i Městský úřad na poplatcích, bylo na 110,0 %. Pro přehled uvádíme příjmy tzv. plánované vlastní příjmy, které tvoří příjmovou základnu rozpočtu.

Z jednání zastupitelstva

Na posledním zasedání konaném 26. února byly postupně projednány a schváleny následující hlavní body programu.

Zastupitelstvo schválilo výkup domu čp. 47 od p. Zdeňka Mádlu do majetku města, odprodej pozemku o výměře 102 m² v katastr. území Chudonice z majetku města společnosti PROKEŠ Co., s.r.o. a bezúplatný převod kabelového vedení pro DPS Duha v celkové délce 730 m do vlastnictví Východočeské energetiky se sídlem v Hradci Králové.

Zastupitelstvo dále rozhodlo, že dnem 26. února 1997 bylo zahájeno předkolo privatizace bytů v domech č. 893, 894, 895 a 896 ve Fučíkově ulici a 27. května pak bude zahájena jejich privatizace v souladu s Pravidly privatizace bytů a bytových domů ve vlastnictví města Nový Bydžov.

V průběhu dalšího jednání zastupitelstvo schválilo Požární řád města, členství knihovny v asociaci knihoven, finanční příspěvek z rozpočtu města ve výši 1 milion 10 tisíc Kč ke státní dotaci na Program regenerace městské památkové zóny a odprodej akcií Skláren Bydžov, a.s. z majetku města firmě BL, s.r.o.

Na základě předložených návrhů zastupitelstvo schválilo zřízení nové městské policie, vytvoření komise pro zajištění místních záležitostí veřejného pořádku a vypracování zevrubné zprávy o dosavadní činnosti inspektora veřejného pořádku.

V závěru zasedání byly projednávány hlavní zásady návrhu rozpočtu města na rok 1997, který bude schvalován na dalším zasedání městského zastupitelstva.

	Rozpočet	Skutečnost
daň ze závislé činnosti	11,090	12,952
daň z příjmu právnických osob	9,545	8,408
daň z příjmu právnických osob obce	560	560
daň z příjmu z podnikání fyz. osob	4,184	4,632
daň z nemovitosti	3,577	4,219
poplatek ze psů	41	41
poplatek z veřejného prostranství	707	897
správní poplatky	1,750	1,899
sankční poplatky	32	73
z prodeje majetku	550	1,057
pokuty	45	8

Dalšími předvídatelnými příjmy byly v průběhu roku příjmy z bankovních účtů, kde jsme dle finančních možností ukládali peněžní prostředky na účet depozitní směnky, převody mezi obcemi na žáky a další jiné.

Ve výdajích byly v průběhu roku rozpočtové prostředky posíleny o poskytnuté dotace ze státního rozpočtu a Okresního úřadu Hradec Králové v celkové částce Kč 15,684 tis. Z těchto finančních zdrojů byly hrazeny stavby: penzion pro důchodce, bytový dům čp. 34, vodovod Skochovice, kostel sv. Vavřince, židovský hřbitov, kostel sv. Jakuba, radnice, půdní vestavba ZŠ Klicperova ul. a volby do Poslanecké sněmovny a Parlamentu ČR. Na financování velkých staveb, jakými jsou pro město penzion pro důchodce, bytový dům čp. 34 a plynofikace, jsme se podíleli uskutečněnými úvěry, a to v celkové výši Kč 11,500 tis. a zavázali splácení v roce 1997. Účelové dotace a úvěry byly výhradně na uvedený účel zcela plně vyčerpány.

Ze svého rozpočtu má právo město poskytovat příspěvky na prospěšné či jiné užitečné činnosti, to ze svých fondů, kterým je fond rezerv. Radou bylo rozděleno celkem Kč 31.500: Ústav sociální péče Skřivany, na turnaj ve stolním tenise, Společnost ochránců památek na vydání knihy Historie Pociidlini, Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, členský příspěvek, Nadace transplantace kostní dřevě, Region. mládežnický sportovní klub Cidlina, příspěvek na činnost, Centrum sociální pomoci na nákup vánočních balíčků a provedení transplantace jater chlapce z Čelákovic. Z vybraných poplatků veřejného prostranství o pouti byla rozdělena částka Kč 122.500 sportovním klubům v Novém Bydžově.

Přehled výdajů: investičních a neinvestičních	Rozpočet upravený	Skutečnost k 31. 12. 1996
Vodní hospodářství, životní prostředí	4,994	3,855
Správa lesů	1,988	1,896
Doprava	1,250	835
Školství	11,502	11,537
Kultura	3,663	3,703
Vnitřní správa	15,789	15,659
Sociální věci	14,390	17,483
Bytové hospodářství	13,683	19,118
Technické služby a plynofikace města	10,983	10,983
Stavebnictví, výkupy, GIS, plynofikace	4,411	2,626
Všeobecná pokladní správa	1,850	2,175
Celkem výdaje	84,503	89,870

Vedoucí finančního odboru
Zdena Dvořáková

J. P.

Policie hlásí

■ Pachatelé N. L. a N. J. dne 21. 1. 1997 v obci Prasek ve středisku ZD Králky totožným klíčem odemkli dílnu, kde se neoprávněně zmocnili traktoru a valníku s úmyslem přechodně jej užít pro odcizení nafty. Na valník naložili prázdné plechové sudy a kanystry, odejeli k družstevní čerpací stanici s úmyslem odcizit naftu. Byli vyrušeni pracovníkem družstva, a tak od svého jednání upustili. Traktor i valník vrátili na původní místo. Po uvedeném jednání odejeli svým osobním autem do Kobylic, kde totožným klíčem odemkli sklad v užívání mysliveckého sdružení, ze kterého odcizili nejméně 40 litrů nafty. Ve spolu-

pachatelství jsou vyšetřovatelem stíhání pro trestné činy krádeže a neoprávněné užívání cizí věci.

■ Tr. činu podvodu se dopustila rómská pachatelka D. I. tím, že uvedla v omyl K. V., kdy mu prodala akcie IPF Panok za částku 2.284,— Kč, které již nevladnula. Firmě ALFA Spectrum se jako majitelka pokusila prodat akcie IPF Panok, které již nevladnula.

Obdobného jednání se dopustila i další rómská pachatelka D. B., kdy podvodou poškodila C. O. z Chlumce n. Cidl., K. V. z Nového Bydžova, ALFA SPECTRUM Praha, FINOS s.r.o. Hradec Králové.

■ Pro poškozování cizích práv je vedeno vyšetřování proti P. T. a H. M.,

kterí si neoprávněně namontovali na svoje osobní motorová vozidla SPZ, které těmto vozidlům nebyly přidělené. Policii ČR uvedli tímto jednáním v omyl, protože vozidla byla neoprávněně označena jinými státními poznávacími značkami.

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel Ch. J. odcizil svému nevladnímu bratrovi z peněženky finanční částku 100,— Kč, čímž se dopustil tr. činu krádeže. Proti pachateli v současné době je vyšetřovatelem PČR OÚV Hradec Králové vedeno stíhání pro rozsáhlou tr. činnost. Vzhledem k tomu, že poškozování nedal souhlas k tr. stíhání, bude věc dle §§ 159/2 —11/1h tr. řádu odložena.

O. M.

A JEŠTĚ MĚSTSKÁ POLICIE

Po přečtení posledního dvojčísla Novobydžovského zpravodaje, dovolte nám, bývalým městským strážníkům Městské policie Nový Bydžov, abychom se vyjádřili k problému zrušení městské policie. Někteří z Vás si jistě přečetli důvodnou zprávu v Novobydžovském zpravodaji č. 3, proč byla zrušena městská policie.

Na tento článek jsme nechtěli reagovat a také jsme na něj nereagovali. Vina za zrušení MP v Novém Bydžově je zde jednoznačně svalována na bývalé strážníky. K napsání tohoto článku nás vedla odpověď pana Honse na dopis bývalého starosty pana Šprince.

Městská policie vznikla v Novém Bydžově v roce 1992, na základě zákona číslo 553/91 Sb. Počet strážníků byl stanoven na devět. Jedna z podmínek městského zastupitelstva byla nepřetržitá služba po celých dvacet čtyři hodin. Další podmínkou bylo vybudovat spolupráci s místním obvodním oddělením policie České republiky. Již od počátku jsme pocítovali, že MP potřebuje stálou službu na okamžité předávání zpráv od občanů. Doposud to bylo řešeno cestou záznamníku telefonních hovorů. Proto byl v roce 1993 schválen návrh o zřízení pultu centrální ochrany (PCO). Na pokrytí nepřetržitě služby byly přijaty čtyři operátorky PCO. Ty nejenom vykonávaly tuto činnost, ale zajišťovaly administrativní práci a v neposlední řadě také úklid služebny.

Bývalý starosta pan Šprinc se živě zajímal o práci MP i o postupné získávání objektů na PCO. Několikrát s noční hlídkou sloužil, aby mohl pravdivě informovat členy městské rady i zastupitelstva o výkonu služby. On sám nikdy nezjistil žádný nedostatek.

Po nástupu nového starosty se nic takového neudálo. Připadali jsme si jako na opuštěné lodi. Pro upřesnění zákona číslo 553/91 Sb. — velitelem MP je starosta nebo jiný pověřený člen městského zastupitelstva. U MP Nový Bydžov to byl starosta. Jednu velmi krátkou chvíli tuto funkci vykonával místostarosta.

Do roku 1995 se podařilo na PCO připojit celkem padesát objektů. Další objekty byly před připojením. Kriminalita v obci klesla na velmi nízkou úroveň [krádeže vloupáním]. Podařilo se několikrát zadržet pachatele trestného činu na místě. Spolupráce s obvodním oddělením policie České republiky byla na vysoké úrovni. Na základě toho byla tato vyhodnocena jako nejlepší ve východních Čechách. Byla dávana za vzor, jak mají tyto dvě bezpečnostní složky spolupracovat.

Během celého působení MP nebyl ani jeden strážník řešen za nějaký přestupek nebo trestný čin. I z této stránky byla MP plně funkční a bezproblémový orgán městského úřadu.

Nyní bychom chtěli rozepsat, proč dalo šest strážníků vypověď. Podle pana Honse to bylo z důvodu úsporných opatření. Pan Hons tvrdí, že rozpočet MP byl 3 000 000 Kč. Takový návrh rozpočtu jsme neměli ani v posledním roce, tj. v roce 1995. Návrh rozpočtu činil 2 680 000 Kč. Takže si myslíme, že se někdo nepamatoval a nebo si nechce pamatovat? V tomto návrhu byla zahrnuta koupě služebního vozidla. Na základě rozhodnutí městské rady z prosince 1995 jsme si měli koupit nějaké poloterénní vozidlo za 700 000 Kč. Ale již v lednu 1996 nám bylo na zasedání městské rady i zastupitelstva dávano jasně najevo, že MP je odbor zbytečný, který odčerpává finanční prostředky. Začalo se mluvit o tzv. „úsporném opatření“. Co znamená? Propuštění dvou strážníků, propuštění obsluhy PCO a odprodej PCO místní soukromé bezpečnostní agentuře. Kteří strážníci to měli odejít? Pan starosta nám řekl, že se máme mezi sebou dohodnout a nebo si hodit korunu.

Pan Hons píše — citujeme — „od samého počátku postrádala MP pevnou ruku od svého městského vedení“. S tím je možné i souhlasit. Ovšem v období, kdy byl starostou pan Šprinc, nic takového nebylo pravdou. Vedení bylo správné a podpora velká. Po nástupu nového starosty jsme podporu

MP nezaznamenali, spíše naopak. Členové MP nevěděli, co bude dál. Tok událostí byl tak překotný, že se většina strážníků obávala o své místo a nevěděla, co se bude dál dít. Kdyby byl uveden v život tzv. „úsporný“ program, přestala by fungovat stálá služba. Sloužilo by se nepravdělně, údajně pondělí až pátek na 8,5 hodiny. V pátek a v sobotu by se možná sloužila i noční služba. V neděli by se nesloužilo! Tyto informace byly ale jenom dohady. Nikdo z městského úřadu nám nenalil čistého vína.

Nezlobte se, vážení občané města, ale takto si práci MP nepředstavujeme. Občan, který volá policii, ať ve dne nebo v noci, ji potřebuje okamžitě a je mu jedno, jaká policie přijede. Co si asi pomyslí občan, když zavolá na tísňové volání čísla 156 a místo toho, aby mohl sdělit svoje problémy, mluví se záznamníkem. Taková situace by nastala po úsporném opatření. Podle názoru nás všech by potom byla MP zbytečná a nefunkční a také by čerpal peníze, které by se daly využívat efektivněji.

Příjmy městské policie byly dva a to: — blokové pokuty, — hlídání formou PCO.

Blokové pokuty za rok 1995 činily 90 000 Kč. Hlídáním formou PCO byl příjem za rok 1995 300 000 Kč. Takové příjmy neměla žádná městská policie v širokém okolí, přesto pro městský úřad to bylo stále málo. V jednom z návrhů pro rozpočet 1996 bylo vybrat v blokovém řízení 150 000 Kč. S tím jsme zásadně nesouhlasili, protože bychom nedělali nic jiného, než pokutovali za každý i nepatrný přestupek, abychom splnili výše stanovenou sumu. Tento návrh nebyl přijat městskou radou z popsáných argumentů. Na PCO byly připojeny jak velké novobydžovské provozy, peněžní ústavy, až úplně malé obchůdky a drobné živnostenské provozovny. Poplatky byly průměrné a dá se říci, že byly koncipovány pro spokojenost obou stran.

Pokračování na s. 4

Tato služba jak pro občany, tak i pro podnikatele byla dobře hodnocena jak od subjektů připojených na PCO, tak i ze strany místního obvodního oddělení PČR. Předpokládaný příjem po upravení poplatků na rok 1997 činil 700 000 Kč. To není zanedbatelná částka a společně s blokovými pokutami již tvoří dost peněz, které městský úřad může použít na jakoukoliv jinou činnost. Prováděli jsme také transporty peněz pro místní odborové organizace, které patří pod městský úřad. I tato činnost přinášela určitý zisk. Celkem vzato, je to stále málo peněz? Nebo to tak není?

Od poslanců městské rady jsme byli upozorňováni, že se zvyšováním poplatků na PCO by se muselo opatrně z důvodu konkurence místní soukromé bezpečnostní agentury. Myslíme si, že tento problém by byl velmi rychle vyřešen jak po stránce kvality vlastního zásahu (dvojčlenná hlídka MP společně s hlídkou PČR), tak po zvýšení poplatků konkurenceschopnosti (CBS tato činnost živí MP - doplněk k příjmům) a v neposlední řadě pravomocemi.

Vrcholem všeho byla anketa o městské policii. Mnozí z Vás ji jistě objevili ve své poštovní schránce. V ní byl uveden návrh rozpočtu a u něj dvě alternativy: buď zachovat současný stav, nebo jej radikálně snížit (odprodej PCO, propuštění dvou strážníků, propuštění čtyř pracovníků PCO). My si myslíme, že tato anketa byla pouze

snahou městského úřadu zbavit se odpovědnosti za snížení a poté zrušení městské policie na prosté občany města. V článku Novobydžovského zpravodaje se píše, že bylo více hlasů pro druhou alternativu, a to radikálně snížit stav.

Dovolte, abychom Vás seznámili s pravdivými výsledky ankety. Bylo rozesláno 1 600 anketních listků (některé i do Humburk, které nepatří do působnosti Nového Bydžova):

— pro zachování MP bylo 152 hlasů,
— pro radikální snížení bylo 140 hlasů,
— pro zrušení MP byl 21 hlas.

Anketa ukázala, že při tak malém procentu návratnosti jsou občané Nového Bydžova pro současný stav a to tedy pro zachování MP. Skutečnost však byla úplně jiná. Po dalších jednáních a vymýšlení úsporných opatření se návrh rozpočtu dostal na zasedání městského zastupitelstva. Jako jediný! Ostatní rozpočty již byly dávno schváleny. Jednání bylo velmi dlouhé a namáhavé. Nakonec byl rozpočet pro městskou policii schválen ve výši 2 118 000 Kč. V květnu 1996 však městské zastupitelstvo rozhodlo, že o novém rozpočtu na rok 1997 se již bude jednat v září 1996 (opět úsporný program, prodej PCO).

Nyní vlastně nikdo nevěděl, co bude následovat a co bude s MP dál. V tu chvíli přišla nabídka od Městské policie Hradec Králové, zda bychom nechtěli jít pracovat k nim. Na rozmyšlenou jsme měli týden. Proto dalo šest strážníků výpověď. Výpovědi byly

přijaty a vše mělo již rychlý spád. Mimořádné zasedání rady a poté zastupitelstva (odprodej PCO za směšnou cenu 50 000 Kč místní soukromé bezpečnostní agentuře). Jen vlastní zařízení PCO stálo v roce 1993 65 000 Kč. Tržní cena PCO by byla minimálně šestinásobná, protože se jedná o zavedenou placenou službu s pravidelným měsíčním příjmem, tudíž jeho tržní hodnota může činit 300 000 Kč. Proč městský úřad nevyhlásil konkurz na odprodej PCO, když mu tak scházely peníze?

Městská policie dostala od sponzora za hlídání počítačovou sestavu. Ta byla neustále předmětem výtek a měla se vrátit nazpět sponzorovi. Nakonec však zůstala na městském úřadě a zbytek ceny se musel zaplatit. Na to peníze byly?

Městský úřad si zřídil inspektora veřejného pořádku, který přebíral ve velmi malém rozsahu naši práci (skládky, noční klid). Co asi zmůže jeden člověk? Nejsou to také vyhozené peníze? Nebo je to jen obranný manévr městského úřadu?

Nyní s odstupem času nás zastavují lidé z Nového Bydžova, kteří nám jandili a také nás podporovali a dávají nám za pravdu, že jsme tuto nelehkou práci vykonávali dobře a že zde chybíme. Nás samotné tento fakt velmi mrzí, ale nedá se již nic dělat. To je vše, co jsme chtěli k této události napsat.

Bývalí strážníci
Městské policie Nový Bydžov

POZNÁMKY K MĚSTSKÉ POLICII

Dle zákona č. 367 § 13 obce mohou zřídit na zajištění MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU OBECNÍ POLICII, která by měla zejména dbát na dodržování vyhlášek města, místní úpravy dopravních předpisů, zasahovat proti osobám rušícím noční klid nebo budícím veřejně pohoršení a pochůzkovou činností dbát na čistotu a pořádek ve městě.

Z článku bývalých strážníků městské policie vyplývá, že nepochopili zcela jasně svoji roli. Zajištění provozu pultu centrální ochrany a linky tísňového volání, na čemž byla činnost městské policie především postavena, jsou činnosti, které přímo nevyplývají ze zákona o obcích a ve svých důsledcích způsobily navýšení nutného rozpočtu městské policie o pracovníce stálé služby. Pro rok 1996 byla navrhovaná výše rozpočtu na městskou policii pro členy městského zastupitelstva neúnosná.

Jako zásadní úsporné opatření se jevílo odbourání PCO a linky 156 a s tím spojené snížení stavu útvaru městské policie o pracovníce stálé služby. S tímto řešením pracovníci městské policie zásadně nesouhlasili a nakonec 6 strážníků podalo výpověď. V tuto chvíli město nemohlo dodržet smluvní podmínky PCO, ani další činnost městské policie.

Strážníci se prostřednictvím pultu centrální ochrany zabývali především odhalováním trestné činnosti. Za úhradu bylo napojeno celkem 35 objektů a ty ani zdaleka nestačily pokrýt náklady spojené s provozováním PCO, který byl tudíž značně prodělečný. Na PCO byly napojeny též objekty nacházející se mimo katastrální území našeho města a integrovaných obcí, kde ale podle již zmíněného zákona nesměla městská policie provádět jakoukoli činnost. Kdyby při eventuálním zásahu v některé z obcí mimo katastrální území Nový Bydžov došlo k ublížení na zdraví nebo ke škodě na majetku, sami strážníci městské policie by se vystavili nebezpečí trestního stíhání.

Obdobná situace byla s linkou tísňového volání 156. Tyto a další důvody vedly městské zastupitelstvo k tomu, že rozhodlo pro prodej PCO, jehož pořizovací cena byla 56.827 Kč. V první řadě byl nabídnut odcházejícím městským strážníkům, kteří o odkoupení neprojevíli zájem. PCO byl prodán místní bezpečnostní agentuře, která již tuto činnost v našem městě a okolních obcích provozovala za podmínek pro město velmi výhodných. Pro všechny objekty, které jsou v majetku města, a i pro objekty, které

budou napojeny v budoucnu, zajistí bezpečnostní agentura jejich střežení za 1,— Kč měsíčně po dobu 15 let.

Počítačová sestava, kterou městská policie, jak uvádí, získala od sponzora, byla vázána na dodržování smluvních podmínek za hlídání objektu napojeného na PCO. Další hlídání objektu zajistila bezplatně soukromá bezpečnostní agentura až do vypršení smlouvy. Do majetku města počítačová sestava přejde k 1. 5. 1997.

Anketa, která proběhla, měla dát občanům města prostor k problematice se vyjádřit. Vzhledem k malému počtu vrácených odpovědí neměla zásadní význam pro rozhodnutí o existenci nebo naopak zrušení městské policie. Výsledky ankety uváděné bývalými strážníky byly ve skutečnosti odlišné a jsou uloženy na Městském úřadě:

- a) pro zachování stávajícího stavu — 8 strážníků + obsluha PCO — 140;
 - b) pro snížení — 154;
- pro zrušení městské policie — 21.

Zcela na závěr chci podotknout, že investivní na adresu současného starosty jsou neopodstatněné.

Josef Žibrun,
zástupce starosty

Jen upřesnění

Vážení čtenáři, nabízím vám upřesnění sporných odpovědí na můj článek „Poločas“.

Předně upozorňuji, že svým článkem jsem nezhodnotil práci současného zastupitelstva jako celku, pouze jsem si dovolil porovnávat tehdejší sliby některých politických stran se skutečností po dvou letech.

Zřídít městskou policii bylo rozhodnutí městského zastupitelstva. Zdůrazňování jména jediného jeho člena je proto zavádějící. Velitel městských strážníků pan Černožorský byl kvalifikovaným pracovníkem na svém místě. Jinak je dokázáno, že osm novobydžovských strážníků přineslo městské pokladně na pokutách více peněz než v jistém období asi sedmdesát strážníků v Hradci Králové. Pokud je činěna narážka na symbolické vedení strážníků starostou města z titulu funkce, je nutno se ptát, jak tedy byli vedeni novobydžovští strážníci po dobu dalších dvou let starostou současným, když nakonec byli stejně zlikvidováni. Strážníci svými výpověďmi jen logicky předešli jejich postupnému propouštění.

Dále je známo, že o uvolnění peněz na městskou výstavbu rozhoduje městské zastupitelstvo. O vzhledu stavby

a její funkčnosti rozhoduje vícečlenná komise, sestavená z odborných pracovníků různých pověřených institucí. Ve výběrovém řízení jsou potom posouzeny jednotlivé nabídky a nakonec v TAJNÉM hlasování každý z členů komise uplatní svůj hlas. Jak možno jednotlivé členy komise ovlivnit v jejich konečném rozhodnutí, to nevím. Můj hlas byl vždy ku prospěchu tohoto města. Pokud tenkrát přesto u někoho vznikly pochyby o správnosti jednání starosty, nebylo nic jednoduššího, než jej odvolat z funkce. Proč tehdy takový návrh nebyl podán, by mohlo říci jedenáct staronových členů zastupitelstva. Nepodložené spekulace teď, po více než čtyřech letech, zavánějí osočováním.

Populární značka „Zákaz zastavení“, umístěná před radnicí, byla nejprve doplněna tabulkou s čísly aut Městského úřadu. Po úpěnlivé prosbě paní ředitelky sousední zdravotní školy jsem nechal připsat dvě čísla aut pracovníků školy. Vzápětí na návrh jednoho člena rady, který v tom viděl překročení pravomocí starosty, jsem nechal dodatkovou tabulku s čísly aut odstranit. Toť vše. Z této lapálie můžete usoudit, jak byl tehdejší starosta ve výkonu své funkce držěn nakrátko.

že by takto cvičenému představiteli města, který o své vůli nesměl vyřádit ani takovou prkotinu, bylo jinak dovoleno něco víc?

Ke slovíčkům — cituji: „... bývalé vedení školky hrubě zanedbalo svou pohodlností běžnou údržbu tohoto objektu a následně vznikly vyšší škody...“ (konec citátu) — dodávám, že tak tomu nebylo. Pravdu o celé této dlouhodobé záležitosti může kdykoliv říci jak tehdejší ředitelka mateřské školky, tak tehdejší ředitel Zvláštní školy, kteří spolu a svými žáčky sdíleli v dobrém po dlouhá léta společnou budovu v Palackého ulici. S dotazem u nich se ovšem pisatel pamfletu neobtěžoval. Proč taky? Jemu šlo přece o to, pomluvit „vedení školky“ jen proto, že tehdejší ředitelka školky je zároveň manželkou toho Šprince, který si dovolil popudit panstvo. Jak něco takového může napsat člověk, který se jinak dovolává slušných lidí, to nechápu.

Vážení čtenáři, ujišťuji vás, že po letech služby tomuto městu je moje svědomí čisté a můj spánek nerušený. Ni zisk, ni sláva. A při pohledu na budovu radnice vždy znovu prožívám pocit hlubokého uspokojení.

S pozdravem Šprinc
(důchodce — rentiér)

Bydžovské hokejové mládí

V sobotu 15. 2. se hrálo přátelské hokejové utkání žáků DDM Nový Bydžov — HC Lev Hradec Králové (6. třídy). Hradečtí hokejisté vyhráli několik celostátních turnajů, naposledy v Českých Budějovicích — a patří k nejlepším v republice.

Naším žákům se po bojovném výkonu podařilo zvítězit 4 : 3, což je mimořádný úspěch. Nejlepším hráčem utkání byl vyhlášen bydžovský Lukáš Erban, střelec tří branek.

Naši žáci zvítězili i 26. 2. v odvjetném utkání na zimním stadionu v Hradci Králové v poměru 6 : 5. V průběhu zápasu prohrávali bydžovští hokejisté už 4 : 1, ale zlepšením výkonu ve druhé části utkání dokázali opět vyhrát.

E.

Na zimním stadionu v Hradci Králové byl 20. 2. uskutečněn meziokresní přebor školních středních škol v hokeji za účasti čtyř družstev.

Konečná tabulka:

1. SOU obchodní HK	11 : 0	6
2. SOU Nový Bydžov	8 : 3	3
3. SOU Nová Paka	3 : 7	3
4. SOU Hlušice	3 : 15	0

Družstva obdržela diplomy a věcné ceny.

E.

Na zimním stadionu v našem městě se 31. ledna hrálo tradiční hokejové utkání KANTOŘI — ŽÁCI SOU Nový Bydžov. Po dvou vítězstvích kantorů v minulých letech v bojovném utkání

zvítězili po zásluze žáci v poměru 12 : 6. Za kantory podal v brance dobrý výkon ředitel Rosůlek, nejstarším hráčem byl učitel Paleček — 60 let. Věkový průměr kantorů dosáhl 43 let.

Žáci DDM Nový Bydžov

Zahrádkářství na Novobydžovsku

I. část

V letošním roce si připomínáme 40 let od založení Československého ovocnářského a zahrádkářského svazu — nyní Českého zahrádkářského svazu, a tím také jeho odbočky v Novém Bydžově. Založením ČOZS v roce 1957 byla znovu obnovena činnost bývalých ovocnářských a zahrádkářských společností, které byly začátkem padesátých let zrušeny. Brzy po založení se stal ČOZS jednou z nejpočetnějších nepolitických zájmových organizací v našem státě a jeho odbočka v Novém Bydžově největší na Královéhradeckém okrese.

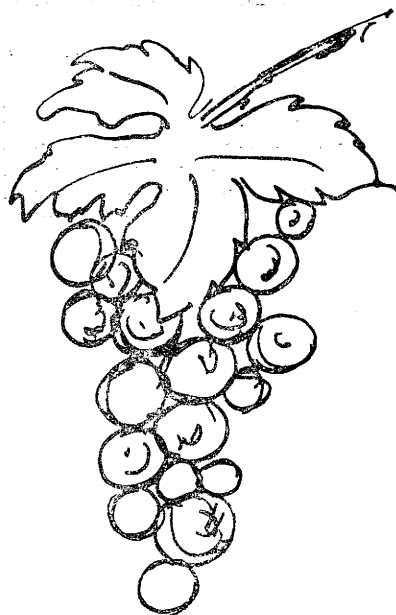
Podíváme-li se na bohatou čtyřicetiletou vzdělávací a propagační činnost novobydžovské zahrádkářské odbočky, musíme si připomenout, že je to pokračování rozsáhlého působení předcházejících odborných zájmových společností, které na Bydžovsku byly založeny brzy po 1. světové válce.

O založení prvních zahradnických, ovocnářských a zahrádkářských společností na Novobydžovsku se zasloužili předně zahradníci Jan Doležal a Leopold Batěk.

Jan Doležal (1861—1942) byl absolventem Pomologického ústavu v Praze-Tróji, byl členem „Zemského ovocnického spolku pro Království České“ a pracoval v ústředním výboru „Zemské jednoty českých zahrádkářů“, měl za sebou bohatou zahradnickou praxi v Čechách i v cizině. Do Nového Bydžova nastoupil na vypsání konkursu dne 1. 4. 1898 na systematizované stálé místo okresního zahradníka do právě založené okresní ovocné školky. Pod jeho vedením se stala tato ovocná školka se stanicí na využitkování ovoce, kterou založil, jednou z nejlepších v Čechách. Mimo úspěšné práce na zvelebování bydžovského ovocnářství je jeho velká aktivita v osvětové a vzdělávací činnosti. Jan Doležal byl velmi organizačně činný. V Novém Bydžově založil odbočku Zemské jednoty českých zahrádkářů a odbočku Československé jednoty ovocnické, v obou byl předsedou. Byl dlouholetým externím učitelem na hospodářské a hospodyňské škole v Novém Bydžově, rovněž tak velice činným v okrašlovacím spolku. Byl dlouholetým redaktorem novobydžovských novin „Hlasů od Cidliny“, psal do „Zahrádkářských listů“ a „Ovocnických rozhledů“. Spolupracoval se svým nejlepším přítelem, pomologem Janem Říhou z Chlumce n. C. Založil okrasné sady v Novém Bydžově a v dalších městech. Za své zásluhy byl jmenován inspektorem ovocnictví a čestným členem Čs. jednoty ovocnické v Praze.

Leopold Batěk (1869—1928) zahradní architekt s rozsáhlou sadovnickou praxí, získanou na různých místech v Čechách a v cizině. V letech 1901—1904 působil jako vrchní zámecký zahradník ve Skřivanech, kde u barona Liebiga přebudoval park a vedl rozšíření zahradnictví. Po neshodách

s vrchností odešel do Prahy a stal se ředitelem pražských sadů. Založil mnoho soukromých a veřejných sadů u nás a v cizině. Leopold Batěk byl velmi literárně a organizačně činný. Založil Zemskou ústřední jednotu českých zahrádkářů a Národní Československou společnost zahradnickou, v obou organizacích byl předsedou. Stal se též předsedou Dendrologické společnosti a členem Čs. akademie zemědělské. Byl v té době nejznámějším českým zahradníkem, vynikající odborník a první český organizátor stavů zahradnického.

Když byla v roce 1907 v Praze založena Leopoldem Batěkem Zemská jednota českých zahrádkářů, založil nejblíže Batěkův spolupracovník Jan Doležal dne 20. května 1907 odbočku této zahradnické jednoty v Novém Bydžově. Již v prvním roce bylo v odbočce sdruženo 23 zahrádkářů z Bydžovska, Chlumecka a Městce Králové, většinou ze služeb panství a okresní zahradník Jan Doležal v této odbočce byl zvolen předsedou. Mimo zastávání stavovských práv měla odbočka za povinnost šířit zahradnickou propagační pořádkem různých přednášek, kurzů a výstav.

Po 1. světové válce se rozvinula snaha ustavit nejen stavovské zahradnické organizace, ale též společnosti široce ovocnické a zahrádkářské. Zvláště ovocnictví bylo na venkově delší dobu ve velice vospělém stavu, začalo odbornější pěstování ovocných stromů ušlechtlejšími odrůdami. Větší pěstování zeleniny se teprve vžívalo a širší uplatnění okrasných rostlin bylo v počátcích. Proto jako jedno z prvních zájmových sdružení vznikla Československá ovocnická společnost — později přejmenovaná Čs. jednota ovocnická, která sdružovala mimo pro-

fesionální zahradníky též počínající ovocnáře z řad ostatních pěstitelů a sadařů.

Opět zásluhou inspektora ovocnictví Jana Doležala byl v Novém Bydžově dne 8. února 1925 založen „Odbor Čs. ovocnické společnosti“ za součinnosti O.S.R.D. na Novobydžovsku a České odborové rady zemědělské. Toto ustanovení schválila Zemská politická správa v Praze na základě výnosu ze dne 4. 5. 1925. V dalších letech byl název pozměněn na odbočku Čs. jednoty ovocnické v Novém Bydžově.

Prvním předsedou odbočky ČJO v Novém Bydžově se stal Josef Matys, statkář z Červeněvsí, a jednatelem insp. ovoc. Jan Doležal. Odbočka sdružovala hlavně ovocnáře z venkova, měla 35—50 členů a mimo to se staly členy některé obce a tím jejich zastupci. Pořádaly se pro ně odborní přednášky, praktické kurzy, výstavy a tematické zájezdy. O bohaté činnosti novobydžovské odbočky je psáno v každém ročníku „Ovocnických rozhledů“, příspěvky zde uveřejňoval insp. ovoc. Jan Doležal a později okres. zahradník Jan Vondrák.

Z roku 1935 je stručně napsáno: Deset let činnosti odbočky Ovocnické jednoty v Novém Bydžově. Prvním předsedou byl Josef Matys statkář z Červeněvsí, dalších 9 let vedl odbočku Jaroslav Šmidrkal rolník z Vysočan, jednatelem 6 let Jan Doležal inspektor ovocnictví a další 4 roky Jan Vondrák okresní zahradník v Novém Bydžově. Souhrn práce Odbočky za 10 let: 62 přednášek, 11 kurzů většinou štěpařských, 7 výstav a další drobnější akce. Odbočka v Novém Bydžově se zúčastnila každé akce k povznesení ovocnictví. Činnost uveřejnil Jan Vondrák.

Odbočka se zúčastňovala soutěží o nejvzornější ovocné sady a dalších akcí v širokém okolí. Spolupracovala s bydžovskými zahradníky, sdruženými v Živnostenském společenstvu zahradníků, na společných větších výstavách. Funkci předsedy odbočky až do zrušení, které nastalo po roce 1948, úspěšně zastával přes 20 let ovocnář Jaroslav Šmidrkal a jednatele svědomitě insp. ovocnictví Jan Vondrák. Mezi dalšími významnými členy výboru byli Josef Josif, ředitel hospodářské školy, Jiří Matys, Václav Vavřínek, Eduard Kebort, František Šádek a další.

Druhou zahrádkářskou organizací v Novém Bydžově se stala odbočka „Ústředního sdružení zahrádkářů“ založená v roce 1932, kde funkci předsedy vykonával Antonín Košťál, svrškař z Nového Bydžova, a jednatele zde též zastával okresní zahradník Jan Vondrák. Činnost této organizace byla poněkud skromnější.

V době druhé světové války zahrádkářská činnost bydžovských organizací ještě zesílila, protože se stalo nutností pěstovat vlastní ovoce a zeleninu, které se na trh téměř nedostaly.

Začátkem padesátých let byly všechny zájmové organizace v našem státě zrušeny. Přesto činnost novobydžovských ovocnářských a zahrádkářských odboček pokračovala zásluhou inspektora ovocnictví Jana Von-

dráka jak přednáškami, dobrými radami, tak i výstavami, které se většinou konaly v zemědělské škole.

Bohumil Bradna

Dokončení příště.

ABY SE NEZAPOMNĚLO...

V minulých statích vzpomínek na ochotnické divadlo v našem městě se mluvilo již o všem možném, o hercích, představeních, zájezdech, příhodách při představeních — a to veselých i vážných, o přízni bydžovského publika a mnoha dalších věcech. Nebyla však dosud žádná obsáhlejší zmínka o těch, které divák nevidí, jejich práci mnohdy přímo nevnímá, a přece je jejich činnost pro chod divadla nutná, nezbytná a při tom na jejich práci závisí nejen vznik a příprava představení, ale nakonec i jeho úspěch či neúspěch. Mám na mysli řadu pracovníků, kteří na herce na jevišti pracují, připravují pro něj prostředí kusu, jeho průběh a v celku pak efekt představení. Zvu vás tedy dnes do zákulisí — kam dlouhá léta nebyl přístup dovolen (bohudík!), ale v poslední době se stalo zákulisí druhým vchodem do divadla a besedním koutkem o přestávkách — a to všechno na úkor odpočinku pro herce a pro urychlení přestaveb. Ale to bylo, doufáme, že v renovovaném divadle se opět mimo jiné usídli i kázeň a pořádek v zákulisí. Tak pojďte, dnes máte přístup dovolen, všechno si prohlédneme a řekneme si, jak se takové kolektivní dílo, jako je divadelní představení, připravuje.

* * *

Zajděme nejdříve do klubovny, kde právě probíhá výborová schůze jednoty. Usadíme se do pohodlných křesel nebo židlí, které patří k majetku divadelního souboru, a budeme sledovat průběh jednání. Ale promiňte, sháním pro vás potřebné židle a křesla, ovšem musíte zůstat stát, protože při několika loupeživých nájezdech do budovy divadla i mimo ně byly židle a křesla spolu s ostatním nábytkem ukradeny. Tak si tu schůzi alespoň připomeneme. Po vyřízení administrativních záležitostí dojde na nejdůležitější část schůze — a to je „další činnost“. To dostává slovo dramaturg — tedy první funkcionář, se kterým se divák nesetkává. Tuto funkci mají všechna profesionální divadla, ale také vyspělé soubory ochotnické. Náš soubor tuto funkci měl od počátku až do šedesátých let. Copak nám řekne pan dramaturg? Ten má totiž za povinnost předkládat výboru výčet her, které pokládá za vhodné k uvedení. V tom jsme měli štěstí, od počátku se o tuto záležitost starali opravdu svědomitě naši členové a na repertoiru jednoty se objevovaly opravdu věci hodnotné, žádané, náročné a poutavé. Až na malé výjimky

v době normalizace byly také s chutí odehrány. V této funkci u nás působili zdárně členové Ant. Knytl, Al. Janata, Fr. Peřina, Jar. Mařejovský, A. Langr a K. Horák.

Když je hra vybrána, je také ihned zadána režiséru k nastudování. Pokud režisér u nás nemusel hrát, nepřišli jste také s nimi do styku. A protože za těch devět desetiletí se v naší jednotě vystřídal tolik režisérů — ať stálých či nahodilých — nebudeme zde předkládat jejich seznam. Jen tolik pro jejich činnost nutno říci, že jsme i v tomto oboru byli úspěšní a naši režiséři realizovali stovky úspěšných představení.

Když režisér hru prostuduje a přijme ji k realizaci, začíná pro něho nejzávažnější část přípravy představení — obsazení rolí, spolupráce výtvarníka, kostyméra, případně i kapelníka. K obsazení je nutno říci, že bylo vždy ponecháno na režiséru. Pokud se týká spolupráce s výtvarníkem (mám na mysli především návrhy scény, protože někteří navrhovali i kostýmy), byli jsme na tomto úseku známí po celém kraji tím, že na každé představení se pořízovala nová výprava a nehrálo se v tak zv. „betlémech“, t. j. v kupovaných kulisách, které se jen přeskupovaly a diváci koukali stále na stejné kulisy. A o skutečně nádherné výpravy našich představení se starali výtvarníci — naši členové — i profesionální výtvarníci. Ze členů to byli arch. Jiří Frolík, arch. J. Vosátko, St. Hüttl, prof. MUDr. R. Malec, Jar. Dušátko a řada dalších jednotlivců, z profesionálních pak akad. malíř Boh. Tuma a ing. Salavec, v posledních letech se k nim přidal i scénograf Klicperova divadla v Hradci Králové Josef Fairaisl.

Když se dohodl režisér s výtvarníkem, byly návrhy předány do truhlárny a tam dostala výprava definitivní podobu. Měli jsme na tomto úseku řadu pracovníků, kteří „kouzlili“ scény a připravovali je pro malíře. Jen tak mě napadají jména těch, se

kterými jsme se denně stýkali v dílnách divadla — Hátle, Pšenička, Vojtěch, Janda, Vlk, Svatoň. Když bylo v hrubé stavbě vše hotovo, přišli malíři se svými barvami a štětci, aby kouzlili všechny ty hrady, zámky, nádherné pokoje, ale i tajemná sklepení, hladomorny, tajemné lesy, hory, chudé vesnické světničky i královské paláce. A jestliže často diváci při otevření jeviště vydechli obdivem, bylo to zásluhou našich malířů Knížka, Kousala a v posledních letech hlavně zásluhou pana Budiny, který se vyučil speciálně malířem kulis až na dalekém Kavkaze, pak se vrátil domů a plně se věnoval výpravám pro náš soubor.

Samozřejmě, že na tak nákladnou a půvabnou scénu bylo nutno vždy řádně posvítit, případně vykouzlit všechny ty světelné záznaky, které divadlo vyžaduje. A poněvadž to je silně odborná práce a pracoviště (v tomto případě klec osvětlovačů) je pracoviště rizikové, měli jsme pro tuto činnost vždy odborné pracovníky a nutno říci, že to byli lidé zanícení pro svou práci a že úspěchy jednotlivých představení byly i úspěchy těchto pracovníků. A svítili na nás za ta léta Fr. Langr, Boh. Měkota, mladý Machek, Fr. Vávra a v posledních letech Jar. Žák a Karel Veinfurter.

Další takový nenápadný, ale důležitý pracovník v divadelním hemžení je rekvizitář — to je ten, co dbá o to, aby herec měl vždycky u sebe, co mít má, aby měl na jevišti všechno, s čím hraje, aby přinesl a odnesl, co odnést má atd. I na to jsme měli vždycky štěstí, a pokud paměť sahá, vykonávali tuto funkci u nás B. Hozák, M. Kudrnáč, J. Kabeláková, J. Dušátko a Z. Žáková. Všichni na jedničku.

Jednu velkou pomoc mělo divadlo již od svého vzniku, a to byla nápověda. Někdy je zapotřebí „podepřít“ herce, to víte, paměť lidská, to je vrtkavá záležitost, herec přijde do divadla se svými soukromými starostmi a strastmi, často z práce unavený a má zvládnout desítky a desítky stran textu, mnohdy ve verších, k tomu ještě zpívat a baletit — není to snadné. A proto již ve starém Řecku byla nápověda vydatným pomocníkem. Ovšem dobře sledovat text (jak se tomu říká nyní) je umění. A opět naše jednota měla šťastnou ruku pro funkce nápovědů. Legendárním v našem souboru se stal jeden z prvních nápovědů, a sice pan Novotný, který měl v Bydžově drogerii „U podkovy“

Pokračování na s. 8

v Revoluční ulici. Místo po něm v ná-
povědní budce pak na dlouhá léta za-
ujala paní Krupičková, která s námi
prožívala každou hru z té „žabí per-
spektivy“, a bylo na ní vidět, jak fan-
dí těm na jevišti, jak naslouchá re-
akci publika a jak usilovně „pracuje“,
když někomu začala „písmenka“ dělat
obtíže. Abyste rozuměli, „písmenka“
se říká v herecké hantýrce textu hry.
Po paní Krupičkové se pak změnily
také poměry v technice, nápovědní
budka zmizela z rampy jeviště a nyní
opravdu nápověda sleduje text z por-
tálu a je vždycky ku pomoci, kdyby
to někde vážlo. A měli jsme zase
štěstí, že tuto práci, velmi důležitou
pro spád hry, vykonávali naši členové
se zdarem a chutí. Ať to byli pí R.
Peřínová, M. Sochorová, M. Česáková,
Vl. Hrubá a příležitostně řada dalších
a dalších.

Zajímavou funkcí v divadle je jedna
činnost, o které divák vůbec neví,
podvědomě jen vnímá její úspěšnost
— je to činnost inspicienta. Kdo to
vlastně je? To je člověk, který čtvrt
hodiny před představením přijde k re-
žisérovi, zeptá se, zda je všechno
v pořádku, a jakmile režisér řekne
onu kouzelnou větu „tak to můžeš
spustit“, v tom okamžiku je za celý
zdárný průběh představení zodpověd-
ný inspicient a jemu také všechno v zá-
kulisích podléhá, aby to dohromady klap-
alo jako dobře seřízené hodinky.
A jak to tedy vypadá? Zdálnivě jed-
noduše, ale vězte, že zajistit skuteč-

nost, aby každý herec přišel na je-
viště včas, aby bublal potůček v zá-
kulisích, když právě má, aby bylo na
jevišti světlo nebo tma (i když si to
hlídá také osvětlovač), přitom dbát
na to, aby ze zákulisí znělo volání,
přijíždějící auto nebo vzdálená dělo-
vá palba či vesnická muzika o posví-
cení nebo blížící se kroky... Tak ví-
díte, co všechno má inspicient na sta-
rosti, aby to všechno dohromady hrá-
lo. Měli jsme tento obor také na vy-
soké úrovni, ba možno říci na profes-
ionální výši. Legendární postavou
zákulisí byl Franta Semirád, který
nejen, že byl výborným hercem — fi-
gurkářem —, ale funkci inspicienta
vykonával suverénním způsobem. Na-
víc k tomu ke všemu, o čem se při
této funkci zmiňují, stačil ještě jedno
— zaznamenávat všechna přeeknutí
nebo brebty, které se na jevišti ozva-
ly. Aby se to nezapomnělo, zazname-
nal to pohotově přímo do knížky in-
spicienta, takže těmto „historickým“
dokumentům se říkalo mezi herci dů-
věrně „cancbuch“, čili všechny ty
„cancy“, jak se říká v hantýrce, byly
na věčnou paměť uchovány. A dodnes
nám, kteří Frantu pamatujeme, zní
jeho důvěrné konstatování, když jsme
se vrátili z jeviště do zákulisí — při-
šel a se smíchem prohlásil nesmrtel-
nou větu: „Tys zase kecal, ty vole!“
A my to brali jako nejmilejší pohlaze-
ní, protože Franta byl formát. A když
si ho Nejvyšší povolal tam nahoru,
aby tam inspicíroval celou plejádu
našich bývalých členů, kteří ho v ces-
tě na věčnost předešli, měl velmi

zdatné nástupce v Milu Honzákovi,
Jírku Kuzdasovi, Mirku Kudrnáčovi
a několika dalších, kteří příležitostně
vypomohli.

K těm všem funkcím a pracovní-
kům, které jsem vyjmenoval, nutno
ještě připomenout práci zvukaře. To
je zajímavá činnost — jak v přípravě
představení, tak v jeho průběhu. V úz-
ké spolupráci s inspicientem vyluzuje
na různých zařízeních všechno po-
třebné, co si autor předepsal a co je
nutné k dokreslení prostředí. Má k to-
mu řadu desek se zvukovými efekty,
řadu si jich musí však vyrobit sám,
řádně je natočit, a hlavně pak je na-
jít na pásce magnetofonu. Dnes je
zvukařům hej. Všechno se připraví
na zařízení a pak se to pouští. Ale
pamatujeme doby, kdy si to zvukař
z poloviny musel v zákulisích vyloudit
sám. A sami byste se dnes divili, jak
poměrně objemné zařízení sloužilo
k tomu, aby bylo možno vyloudit jarní
vánek, silný vítr nebo uragán. Dnes
toto zařízení už stojí v rekvizitárně
zapomenuto a mnozí už ani nevědí,
k čemu sloužilo.

* * *

To byla procházka po zákulisích. Před-
stavili jsme vám část těch, kteří se
o herce starají v zákulisích. Byla jich
vyjmenována zhruba polovina a příště
si povíme o dalších, kteří přímo do-
tvářejí postavu herce na jevišti.
V příštím čísle zase na shledanou.

Z. S.

ZA STARÝCH ČASŮ

Kapitola druhá,

kteráž sleduje pupeční šňůru nataženou mezi mou maličností
a c. a k. rakousko-uherským mocnářstvím, najmě pak vypráví
o podzimních a vánočních časech, o temných výstrahách s blížícím se létem,
jejichž naplnění mě dovedlo k duchovní vzpouře a anarchii

1. část

Podle předchozího líčení by se dalo
soudit, že moje výchova měla jisté
nedostatky. Je to docela možné a mne
by ani nenapadlo se o to přít. Mno-
hem později jsem se od matky dozvě-
děl, že se s námi mazlila do tří let
a pak že jsme museli poslouchat.
A z vlastní zkušenosti vím, že to u ní
nebyla pouhá fráze. Když jsme začali
nějakým způsobem pomýšlet na vzpu-
ru nebo lumpárnu, stačilo jí zachřes-
tit soupravou vařeček, aby byl obno-
ven pořádek, a když přece nebyl, byli
jsme zpacifikováni přímým útokem.
Jestliže jsem měl tedy jakési výhody

i po svých třech letech a rodiče mě
hodili na krk staršímu bratru, místo
aby mě šoupli do mateřské školky,
kde bych se byl uřval nebo přišel na
jiné myšlenky, pak to bylo zřejmě
proto, že to bylo takto pro ně nejjed-
nodušší. A snad tu hrálo roli i to, že
jsem byl v té době nejmladší ze sou-
rozenců, kterému se z toho důvodu
občas udělil nějaký ten pardon.

V rodinách, kde bylo třeba ohánět
se za živobytím a za tím účelem byla
využívána i pracovní síla odrostlejších
dětí, nevedly se o výchově zpra-
vidla dlouhé debaty. Fakanovi se řek-

lo tak a tak — a ostatní bylo pone-
cháno na vůli ulice a Pánaboha, při-
čemž výstraha — jako vztyčený uka-
zovák, že pohroma v podobě rychlých
nápravných procesů není nikdy dale-
ko, působila vždy neomylně na kaž-
dou čistou i problematickou duši. Li-
dé tehdy byli trochu jináčtí než dnes,
protože žili od věků v kulturní konti-
nuitě, kterou jim nenabourával žádný
zločinecký a stupidní bolševismus
s jeho pavědeckými doktrínami na
zpotvoření života: přejímali totiž své
zkušenosti ze solidních časů svých
otců a dědů, jako tito je zase přejí-

mali od předků svých. Zdaleka ne každý z nich byl světec a málokterý z nich byl zločinec, ale jejich společenský průměr (masa) měl asi lepší morálku než společenský průměr dnešní společnosti. A zdá se mi, že ti, kteří se narodili v první půlce tohoto století a nemají právě mizernou genetickou výbavu a měli to štěstí, že měli solidní rodiče, kteří své mládí nebo dětství prožili v devatenáctém nebo v první půli dvacátého století, jsou stále jakoby spjatí neviditelnou pupeční šňůrou se staříčkým, třesoucím se c. a k. rakousko-uherským mocnářstvím, mihotavým to odleskem oněch solidnějších časů, které jsou dnešním mladým dravcům — často s vylízanými lebkami — pro smích.

Abych navázal na toto extempore, prozradím, že konkrétně naše babička, která zemřela v roce 1953 a pamatovala ještě husary z vojny ze šestašedesátého roku, měla svůj podíl na naší výchově. Vzpomínám si, jak jsme se oba „futrovali“ kafem z krajáče, který měla sevřený mezi koleny, v němž byl nakrájený starý chleba, což jsem tehdy považoval za jednu z obzvláštních lahůdek. Napomínala mě, abych nebral pořad jméno boží nadarmo, a kárala mě, že se mě všechno chytá jako hovno košile. A také si pamatují, jak mi při bouřce, kterou jsem mívával docela rád, vykládala, že „pámba“ se zlobí a hrozí, kterýžto výklad jsem velice rychle pochopil a doplnil si jej názornou představou. Z jedné strany jsem si uměl docela dobře představit košilátého „pámby“, asi proto, že mi už byly ukázány nějaké svaté obrázky; z druhé strany jsem ze své zkušenosti dobře znal zvuk prázdné plechové bedýnky, co se vkládala do zmrzlinového bednění, když se do ní praštilo: zněla zrovna jako hrom a nadělala spoustu rámu-su, ačkoliv byla tak velká, že jsem do ní stěží vlezl. I bylo tedy jasné, že když byla bouřka, našťavaný „pámba“ vytáhl odněkud tuhle bedýnku, vlezl si do ní, pustil se v ní přes náš dvoreček v oblacích, a zlostně do ní mydlil paličkou na maso nebo pěsti. Jak dělal blesky, to nevím; ostatně jejich kauzální spojitost s hřměním mi byla nejasná.

Od bouřky k počasí a od počasí k ročním dobám není daleko, takže k tomuto tématu mohu co říci, pak především to, že jsem učinil zkušenost všech starých a starších pamětníků, co jich vůbec přede mnou bylo: v pradávných dobách dětství se počasí chovalo vždy vzorně a příhodně v každou roční dobu. Můj osobní vztah k ročním dobám nebyl arci zcela vyvážený. Jaro mě ponechávalo celkem lhostejným, kdežto léto, které bylo teplé a světlé jako bělostná vyhřátá postel, mi připadalo velice příjemné, a to i s jeho bouřkami, jejichž plíživý příchod mi působil docela příjemné vzrušení. Podzim měl cosi do sebe. V době, kdy pěl romantismu a poezie Vánoc nebyly dosud setřeny realitou hrubé všednosti a osobní neutečenosti, ale naopak byly živoucí skutečností, provázející dětský duchovní svět jako neviditelné a přece existu-

jící fluidum, byl podzim, zvláště ten pozdnější, prvním neklamným znamením, že vánoční čas bude brzy neda- leko. Tehdy ovšem plynul čas mnohem pomaleji než dnes, a zvláště líně se vlekl, když byl člověk nějak nespůj, nemohl v noci spát apod., nebo když na něco netrpělivě čekali, jako třeba zrovna na Vánoce, když už byly na spadnutí. Jenže v říjnu a listopadu bylo na netrpělivost přece jen ještě brzy a byly ostatně jiné zábavy.

* * *

Kromě pečení brambor na strýčkově a tetině poli a vedle jiných podniků jsem čile sledoval — pokud mi věk dovozoval — řepnou kampaň. Dnes si takové věci patrně nikdo nepovšimne a návštěva areálu cukrovaru v době kampaně sotva komu stojí zato, protože je tam všechno — jako ve všech státem řízených mašinériích — odlidštěné a studené jako psí čumák. Tehdy tomu bylo jinak: byl to jakoby sousedský podnik, na který se přenášely sousedské vztahy z města, odkud se ostatně ponejvíce rekrutovali kampaňoví pracovníci. Občané sem přicházeli odpoledne i večer, často i se svými dětmi pozorovat práci a ruch cukrovaru, nebo si poklábosit. Největší pozornost poutalo několik obrovských koryt zapuštěných v zemi a opatřených jen jednoduchým zábradlím, která bývala zaplněna hodně přes vrch řepou. U toho zásobníku, v němž se právě pracovalo, postávali čumilové a dívali se dolů na bohatýra, který rozkročen, stál nad kanálem, v němž ustavičně proudila teplá pářící voda, unášející s sebou řepu podzemím do nitra továrny. Dělník srážel dlouhým speciálním hákem hradby řepy před sebou dolů ke kanálu, aby usnadnil její odplavování z koryta a občas musel hbitě nazad ustupovat před řítící se řepnou lavinou, která se pak zvolna propadala do kanálu. V takových chvílích mohl řepař někdy na okamžik ustat v namáhavé a nebezpečné práci, opřel se o svůj hák a odpočíval. Byl si vědom toho, že je středem pozornosti zvědavců, kteří čekají, až ho zavalí lavina, ba i příležitostných radilů, s nimiž si občas vyměnil několik všedních nebo sarkastických poznámek.

Mne ovšem ze všeho nejvíce zajímala cukrovarská benzinka, která tehdy obstarávala — seč jí síly stačily — nákladní dopravu mezi cukrovarem a nádražím. Už zdaleka bylo slyšet její charakteristické -d-d-d-d-, buď rychlé a veselé, když spospíchala sama nebo s prázdným vagonem, nebo pomalé, obtížné a dýchavičné, jak lapala po vzduchu, když za sebou namáhavě vlekla tři vagóny, plně naložené řepou. Byla to malá, nízká, ale široká a hranatá mašinka se dvěma kolečky, budkou a dlouhým kornoutkem filigránského komínku, který se zdál být spíše pro parádu než pro co jiného. Mohl jsem ji pozorovat i z největší blízkosti třeba u váhy, když se snažila ze všech sil rozhrbat vagóny naplněné řepou nebo „řízky“, a vyrážejíc přitom dýchavičné -ss-d-D-d- — ss-d-D-d- — ss-d-D-d-, vyhazovala, jak

zabírala, zadkem, divže nevyletěla z kolejí.

Cukrovar patří k sympatickým to- várnám. Jeho vonný dech bývá sladce cítit na kilometry daleko a dráždí čichové i chutové buňky. Asi tak ve čtvrté třídě obecné školy jsme šli do cukrovaru na exkurzi, ze které si ovšem nejvíce pamatují okamžik, kdy nás zavedli do haly naplněné haldami sladké, vonné „suroviny“. Byla sem dovážena stále nová a ta byla ještě teplejší. Panebože! S jakým nelidským řevem jsme se k těm kupám vrhli a začali mezi nimi řádit! Cpali jsme se o sto facek, ale co to bylo platné — jak se říká, čeho je moc, toho je příliš, a já bych zrovna brečel, že největší chuť na surovinu, ač jsem ji čerstvou zbožňoval, jsem z valné části při pohledu na to hříšné bohatství ztratil.

Ing. J. Provazník

NOHEJBAL V SOKOLE

V rámci rozšiřování sportu v Sokole vznikly v poslední době v místní jednotě dva oddíly - a to lyžařský a nohejbalový. Zatímco lyžaři se soustřeďují kolem sokolské chaty na Studenově v Krkonoších, kde se také provádí lyžařský výcvik mládeže, oddíl nohejbalový trénuje v zimních měsících v sokolovně. Tréninky se konají ve středu a v neděli. Po vstupu dalších mladých zájemců do oddílu byl trénink rozšířen o další den, a to o sobotu.

Oddíl nohejbalu si vede velmi čile a v sobotu 1. února 1997 uspořádal první nohejbalový turnaj trojic. Turnaje se zúčastnilo 13 družstev. Pěkně obsazený turnaj trval téměř celý den a těšil se velkému zájmu. Turnaj nohejbalu vyhrál NTV — SOH Sloupno. Na dalších místech se umístili Starci Lázně Běláhoř, Rychlé šťetky — Sokol Nový Bydžov I., Senioři Nový Bydžov, Hop-trop Nový Bydžov, Sokol Nový Bydžov II.

Druhý turnaj uspořádal oddíl nohejbalu Sokola již za měsíc v sobotu 1. března 1997. Turnaje se zúčastnilo 14 družstev. Přijela družstva z Kolína, Horek u Nové Paky a z Lázní Běláhoř. Na prvním místě se umístil Sokol Horka. Na dalších místech skončili Orlové Kolín, NTV — SOH Sloupno, Hop-trop Nový Bydžov, Starci Lázně Běláhoř a HRK Nový Bydžov. O dobrou organizaci se zasloužil bratr František Měkota s dalšími. Oddíl nohejbalu oživil město Nový Bydžov o další sportovní organizovanou činnost a přilákal ke sportování mnoho mladých i starších občanů.

Oddíl se na jaře zapojí do soutěže, kterou pořádá Česká obec sokolská. Bude se také zúčastňovat turnajů konaných v širokém okolí. Oddíly mají plnou podporu vedení Sokola Nový Bydžov. mp

SOUTĚŽ dětských recitátorů

V 9.00 hodin 29. 1. 1997 se zaplnilo 102 míst sálu DDM účastníky recitační soutěže základního kola, vyhlášená MŠMT České republiky.

V nulté kategorii posluchačů mateřských škol spolu s prvňáčky a druháky se umístila na:

1. místě Simona Krausová
ZŠ Karlova
2. místě Marek Stretz
MŠ Palackého
3. místě Marcela Šedivá
MŠ U plovárny

V kategorii 3.—4. tříd:

1. místo Denisa Štočková
ZŠ Karlova
2. místo Štěpánka Kubínová
ZŠ Klicperova
3. místo Tomáš Marek
ZŠ Karlova

V kategorii 5.—6. tříd:

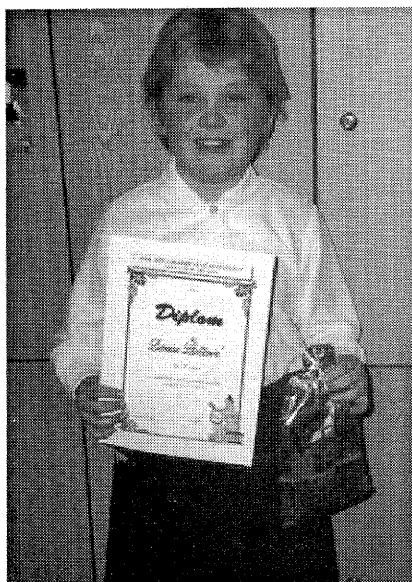
1. místo Martin Matys
ZŠ Karlova
2. místo Ondřej Šmíd
ZŠ Karlova
3. místo Simona Vosáhlavá
ZŠ Karlova

V kategorii 7.—9. tříd:

1. místo Zuzana Pípková
ZŠ Klicperova
2. místo Markéta Pourouva
ZŠ Karlova
3. místo David Honák
ZŠ Klicperova

Úroveň všech soutěžících posuzovala odborná porota složená ze zástupců ZŠ i mateřinek. Byla oceněna i snaha všech zúčastněných dětí, které se neumístily na předních místech upomínkovým listem soutěže a práce jejich pedagogů, kteří je do soutěže připravili.

Pracovníci DDM

D. Štočková - 1. místo v kategorii
3. — 4. tříd

ALLIANZ pojišťovna a.s.

Největší pojišťovna v Evropě je již pátým rokem v České republice.

Nabízíme:

Pojištění životní, úrazové, mládeže, Mladá rodina, důchodové, majetku, léčebných výloh v zahraničí, motorových vozidel, podnikatelů a jejich rizik, stavební spoření a penzijní připojištění se státním příspěvkem.

POZOR!!!

Při uzavření pojištění mládeže nebo Mladá rodina obdržíte navíc zdarma pro své děti pojištění úrazové a léčebných výloh v zahraničí platné pro celou Evropu.

Při uzavření pojištění majetku obyvательства získáte za bezeškoní průběh bonus ve výši 5% pojistného za každý rok. Maximální bonus 30%.

NAPIŠTE, ZAVOLEJTE — PŘIJEDU, VYSVĚTLÍM, UZAVŘU SMLOUVU.

Obchodní zástupce — reprezentant Allianz

ŠÁDEK JAROSLAV

J. Fučíka 896

504 01 Nový Bydžov

tel./záznamník 0448/23748

Klub Emy Destiniové v Novém Bydžově

Vás zve na tyto pořady:

Pořad s filmovou herečkou Zitou Kabátovou, která přednese výběr básní z cyklu „Bouře a klid“ od Emy Destiniové, skladby Petra Iljiče Čajkovského zahraje Anna Lauterbachová - klavír. (27. dubna 1997 v 16 hodin.)

K 2. výročí trvání Klubu Emy Destiniové v Novém Bydžově připravujeme koncert japonských umělkyní: Yukiko Sawaw - klavír, Sawyko Hiraiwa - zpěv. Na pořadu budou skladby českých a japonských hudebních skladatelů. Umělkyně budou koncertovat v Praze, Kroměříži, Novém Bydžově, Vídni a Lidicích. (31. května 1997 od 17 hodin.)

V rámci Malátova Bydžova připravujeme koncert šedesátičlenného pěveckého souboru ze Základní umělecké školy Česká Třebová s dirigentem Petrem Pálkou.

Všechny pořádané akce budou v Kulturním klubu v Novém Bydžově v Husově ulici.

Na Vaši návštěvu se těší

Klub Emy Destiniové Nový Bydžov

PŘIJME DO TRVALÉHO PRACOVNÍHO POMĚRU PRACOVNÍKY OBCHODNÍ SLUŽBY PRO PRACOVIŠTĚ HRADEC KRÁLOVĚ

POŽADAVKY:

- vzdělání SŠ nebo VŠ
- řidičský průkaz
- vlastní motorové vozidlo

Písemné nabídky se stručným životopisem
zasílejte na adresu:

Česká Kooperativa, družstevní pojišťovna
třída Míru 94, 530 02 Pardubice
Informace na tel. 040/6530297 840 pí Petriláková

Dále klientům nabízíme:

PRO OBČANY

- úrazové pojištění dětí i dospělých osob
- důchodové připojištění
- životní pojištění a úvěrové životní pojištění
- kapitálové pojištění k zaopatření dítěte
- pojištění domácností
- pojištění rodinných a bytových domů, rekreačních objektů
- stavební spoření Wüstenrot
- penzijní připojištění u Českého penzijního fondu

PRO PODNIKATELE

- pojištění majetku a odpovědnosti za škodu
- havarijní pojištění motorových vozidel

INFORMACE O VŠECH PRODUKTECH VÁM POSKYTNOU KANCELÁŘE

CHLUMEC NAD CIDLINOU

Klíčperovo nám. 62/1, tel. 0448/926220

HRADEC KRÁLOVĚ

S. K. Neumanna 1257, tel. 049/36634 Čelakovského 503, tel. 049/5512738

**ČESKÁ
KOOPERATIVA**
DRUŽSTEVNÍ POJIŠŤOVNA A.S.

Zemědělské družstvo Nový Bydžov - družstvo v likvidaci vyhlašuje **VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ** na prodej těchto nemovitostí

1) v kat. území **Nepolisy:**

- garáže - zastavěná plocha 351 m²
- truhlárna - dílna - zastavěná plocha 1.510 m²
- kovárna - zastavěná plocha 463 m²
- sklad + kovárna - zastavěná plocha 1.072 m²
- garáže + kolna na stroje - zastavěná plocha 1.016 m²
- seník - zastavěná plocha 1.337 m²
- sklad (včetně pozemku) - zastavěná plocha 582 m²

2) v kat. území **Lužec nad Cidlinou:**

- odchovna mladého dobytka - zastavěná plocha 1.124 m²
- posklizňová linka - zastavěná plocha 682 m²
- dílny - zastavěná plocha 966 m²
- garáže + sociální zařízení - zastavěná plocha 635 m²
- sklad obilí - zastavěná plocha 1.171 m²
- seník - zastavěná plocha 1.029 m²
- kravín - zastavěná plocha 1.227 m²
- sklad olejů (včetně pozemku) - zastavěná plocha 581 m²
- mlýn - zastavěná plocha 1.026 m²
- sklad, ubytovna - zastavěná plocha 235 m²
- výkrmna býků - zastavěná plocha 2.726 m²
- výkrmna býků - zastavěná plocha 1.200 m²

3) v kat. území **Starý Bydžov:**

- seník - zastavěná plocha 720 m²

4) v kat. území **Chudonice:**

- výkrmna býků - zastavěná plocha 575 m²
- seník - zastavěná plocha 1.197 m²

5) v kat. území **Sloupno:**

- kravín - zastavěná plocha 903 m²
- kolna - zastavěná plocha 1.160 m²
- kolna - zastavěná plocha 693 m²

Uvedené objekty jsou bez pozemků, možno využít pro různé způsoby podnikání.
Ceny: dle dohody, nutné osobní jednání.

Uzávěrka výběrového řízení měsíc po zveřejnění inzerátu.

Kontaktujte nás na adrese:

- a) Ing. Ivana Poláková, Živanského 12, 621 00 Brno, tel. 05/412 37 071
- b) ZD Nový Bydžov v likvidaci, 504 01 Nový Bydžov, tel. 0448/520 374
Ing. Novák (středa, čtvrtek)

CK EURO CITY, Karlova 84,
budova Úřadu práce - 1. patro,
tel. 0448/22986

HOLANDSKO 28. 4. - 2. 5. 4 400 Kč
exkurze do špičkových květinářských firem

Letní pobyty:

ŠPANĚLSKO - hotel, apartmány
od 4 800 Kč

ITÁLIE - Silvi Marina, apartmány
od 3 700 Kč

ŠUMAVA - 7 denní 1 550 Kč

Léto na kole:

ŠPANĚLSKO 1. - 14. 7. 8 000 Kč

NEW YORK 31. 10. - 8. 11. 23 200 Kč

USA - národní parky
15. 9. - 20. 10. 33 000 Kč

ing. Jan Havlín

autorizovaný inženýr

- **PROJEKTY
PRO STAVEBNÍ POVOLENÍ:**
novostavby, rekonstrukce,
statika

Švermova 533/IV
CHLUMEC NAD CIDLINOU
503 51

NADACE DIVADLO

Vás zve na

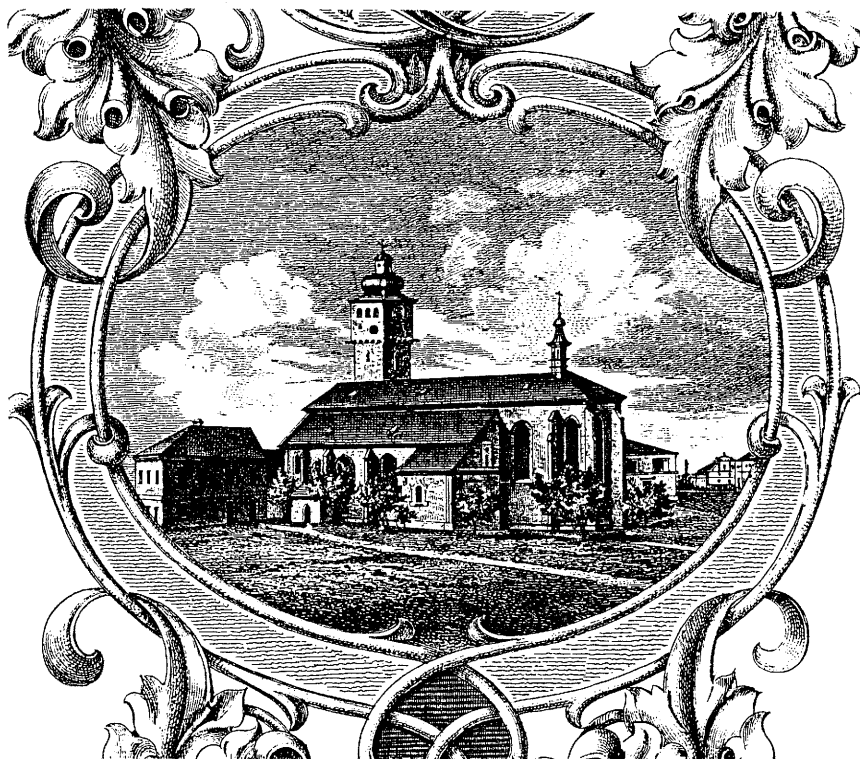
2. DIVADELNÍ PLES

v sobotu 22. 3. 1997 v Kulturním domě v Králíkách

Hrají: ORCHESTR KARLA VLACHA a STRAHOVANKA.

Zpívají: YVETA SIMONOVÁ, JITKA ZELENKOVÁ, MARTA ADÁMKOVÁ,
KAREL ČERNOCH, PAVEL BARTOŇ a FRANTIŠEK MERHAUT.

Každý lístek bohaté tomboly vyhrává!!!

Detail z diplomu práva měštanského s vyobrazením kostela sv. Vavřince
(vytiskl Farský v Praze koncem šedesátých let 19. stol.)

NAŠÍ MATRIKY

NAROZENÍ

1996

6. 11. **Natalie Tomsová**,
Nový Bydžov, Husova 1394
6. 12. **Tereza Dufková**,
Nový Bydžov, Luční 888
19. 12. **Michal Schneider**,
N. Bydžov, č. Stará Skřeněř 38
19. 12. **Žaneta Kellnerová**,
N. Bydžov, M. Bydžovského 1161
30. 12. **Lukáš Biba**,
N. Bydžov, Na svépomoci 184
31. 12. **Martin Vlášek**,
Nový Bydžov, J. Fučíka 899

1997

2. 1. **Eliška Knížková**,
Nový Bydžov, K. V. Raise 810
12. 1. **Martin Turek**,
N. B., Chudonice, 1. máje 130
13. 1. **Roman Mlejnek**,
Nový Bydžov, Na Otmarce 337
15. 1. **Denisa Vávrová**,
Nový Bydžov, J. Žižky 675
15. 1. **Denisa Kočířová**,
Nový Bydžov, Merendní 1862
29. 1. **Sabina Urbanová**,
Nový Bydžov, Nová 1942
7. 2. **Daniel Vávra**,
Nový Bydžov, J. Fučíka 890

1996

7. 12. **Jiří Rejchlík**,
Nový Bydžov, Třebízského 941
- Eva Sindelářová**,
Nový Bydžov, 28. října 1675

SNATKY

21. 12. **Jaroslav Ludvík**,
Skřivany, Sloupenská 13
- Jitka Kofránková**,
Nový Bydžov, č. Chudonice,
Revoluční 105
21. 12. **Dobroslav Solfronk**,
Nový Bydžov, Merendní 1862
- Kateřina Šolínová**,
Smidary, J. A. Komenského 141

1997

18. 1. **Petr Melichar**,
Nový Bydžov, Zahradní 428
- Lenka Štěpánová**,
Nový Bydžov, č. Chudonice,
Revoluční 100

ZLATÉ SVATBY

8. 2. **JOSEF A JOSEFA VEJROVI**,
Nový Bydžov, Merendní
8. 2. **FRANTIŠEK A EMILIE TRNKOVI**,
N. Bydžov, Metličanská 1107

ÚMRTÍ

1996

2. 12. **Hana Měkotová**, 61 let
N. Bydžov, Čelakovského 563
15. 12. **Miroslava Frýdová**, 83 let
Nový Bydžov, Jánská 1479
20. 12. **Františka Vejvodová**, 82 let
Nový Bydžov, č. Chudonice,
1. máje čp. 80
20. 12. **Vladimír Černý**, 28 let
Nový Bydžov, U jatek 796
22. 12. **Helena Doskočilová**, 93 let
Nový Bydžov, J. Mánesa 280

1997

2. 1. **Štěpánka Procházková**, 84 let
Nový Bydžov, č. Chudonice,
Revoluční 56
15. 1. **Božena Hýbnerová**, 85 let
Nový Bydžov, č. Chudonice,
Fügnerova 98
29. 1. **Bohumil Čížek**, 76 let
N. B., č. Zábědov čp. 35
31. 1. **Oldřich Beneš**, 76 let
Nový Bydžov, č. Chudonice,
Fügnerova 82
5. 2. **Jiří Noříž**, 56 let
Nový Bydžov, Merendní 1862

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.

Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. 520 310.

Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, s.r.o., Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimo Bydžovským zájemcům zasiláme časopis poštou.

Cena jednoho čísla 7,- Kč.

Uzávěrka příštího čísla 10. dubna 1997